

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om særlig indkomstskat m. v.

Fremsat den 27. november 1975 af *Glistrup* (FP), *Bay* (FP), *Kirsten Jacobsen* (FP) og *Maisted* (FP).

§ 1.

Lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 521 af 2. oktober 1975, ophæves.

§ 2.

§ 1 har virkning for særlig indkomst erhvervet efter udløbet af indkomståret 1975.

Bemærkninger til lovforslaget.

Kapitalvindingsskatten virker som en bremsklods på omsætningen af landets faste ejendomme og andre kapitalgoder. Udbuddet hæmmes og forsinkes. Priserne stiger med, hvad de nuværende ejere med eller uden føje forestiller sig at skulle udrede i kapitalvindingsskat. Virkningen heraf er, at mange erhvervsvirksomheder m. v. forbliver hos indehavere, der ikke længere magter at følge tidens udvikling. I andre tilfælde hæmmes unge driftige erhvervsfolk i deres udvikling, så de ikke ved salg af hidtidig virksomhed kan fortsætte i en større, fordi de tappes for deres likvide kapital ved at skulle udrede kapitalvindingsskat. Opretholdelse af den særlige indkomstskat — skidtklumpen, der forstopper dansk erhvervslivs funktionsevne — rammer derfor den nyttige beskæftigelse på dens livsnerve. Heraf flyder igen øget arbejdsløshed, stigning i landets valutatab og svigtende grundlag for udbygning af folkepensionssydelsen og af andre sociale foranstaltninger.

Dertil kommer, at den særlige indkomstskat opkræves efter komplicerede regler, som stadig forandres. Dette betyder, at en i forhold til provenuet meget betydelig arbejdskraft beslaglægges — såvel i privat som i offentlig sektor — til samfundsnyttig spekulation over, hvordan reglerne egentlig kan og skal fungere.

Over for de samfundsmæssige ulemper ved opretholdelse af den særlige indkomstskat står såre beskedne provenumæssige nettovirkninger bl. a. som følge af, at skatten hæmmer den almindelige indkomstdannelse, og af, at fradragsret for negativ særlig indkomst i almindelig skattepligtig indkomst indebærer en ikke ubetydende provenuforskydning. Nettoprovenuet af kapitalvindingsskatten er i virkeligheden negativt, og den bidrager derfor til at øge og ikke som undertiden påstået til at mindske beskatningen på arbejdsskabte indkomster. Problemet om disses behandling er et problem om afvikling af den almindelige indkomstskat og hører derfor ikke hjemme i diskussionen om kapitalvindingsskattens beståen eller afvikling. Ej heller har lovforslaget noget med spekulantbetragtninger at gøre, da spekulanters og ejendomshandlers forhold jo omfattes af statsskattelovens § 5 a og helt falder uden for området for lov om særlig indkomstskat, jfr. navnlig lovens § 3, stk. 1, nr. 2.

Det har været overvejet, hvorvidt det ville være at foretrække at lade enkelte dele af loven — for eksempel om gratialebeskatning — blive stående fremfor den foreslåede totalophævelse. Når resultatet er blevet som foreslået, beror det på, at loven om særlig indkomstskat efter de talrige komplicerede ændringer fremstår som et sammensuriumsmakværk.

Det må være bedre at rydde grunden helt og så i stedet indbygge eventuelle gratialebeskatningsregler i ligningsloven eller andre steder i skattelovgivningen.

Ikrafttrædelsestidspunktet bør lægges ved et indkomstårsskifte. Da det i den nuværende beskæftigelsessituation er så uhyre vigtigt hurtigt at få fjernet den enorme hindring for arbejdspladsskabelse, som loven udgør, foretrækkes 1. januar 1976 som det almindelige ikrafttrædelsestidspunkt, selv om forslaget måske først skulle blive vedtaget lidt ind i indkomståret 1976.

Skulle det ikke være muligt at trænge igennem med totalophævelsen, foretrækkes naturligvis fremfor den nuværende tilstand enhver lempelse.

Lignende forslag blev førstebehandlet den 13. november 1974 (Folketingstidende 1974-75, spalte 1485-1507) og den 6. marts 1975 (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, spalte 1019-1069). Derimod nåede lovforslag 242 af 8. september 1975 aldrig frem til behandling før folketingsårets udløb. Når genfremsættelse sker på nuværende tidspunkt, beror det bl. a. på den almindelige interesse, der nu er for ejendomsskattenedsættelser. Det turde være oplagt, at væsentlige ejendomsskattenedsættelser ikke bør vedtages, før kapitalvindingsskatten er ophævet. Dels er den den mest samfundsskadelige på området, og dels vil kapitalvindingsskattens stavnsbåndseffekt blive forværret yderligere, hvis man øger salgsgevinsterne ved at nedsætte ejendomsskattebyrden på ejendomme ud over det niveau, der forekom sandsynligt ved ejendommens køb og derfor

er indregnet i anskaffelsestidspunktets prisniveau. Sættes jordskatten ned med for eksempel 20.000 kr., stiger kapitalvindingen måske med 180.000. Under ligningsmyndighedernes behandling øges disse 180.000 kr. let til måske 260.000, fordi der regnes med for høje pantebrevskurser, hårdhændede generationsskiftevurderinger o.s.v.

Kapitalvindingsskattereglerne blev senest ændret væsentligt ved lov nr. 189 af 22. maj 1975. Baggrunden for denne ændring var, at partiet venstre havde afvist skriftligt tilbud af 30. april 1975 fra fire partier repræsenterende 47 folketingsmedlemmer om at lempe skatten. I stedet var partiet den 9. maj 1975 indgået i forlig med socialdemokratiet. Dette forlig indebærer en skærpelse af kapitalvindingsskatten bl. a. ved, at beskatningsprocenten bliver 75. Af den foran omtalte kapitalvinding på 180.000 kr. bliver der altså en ekstraskat på nu 195.000 kr.

De tidsmæssige bindinger i majforliget er udløbet, så forligspartnerne nu hver for sig er berettigede til når som helst at medvirke til nye ændringer i kapitalvindingsskatten. Under alle omstændigheder har arbejdsløshedsforholdene udviklet sig langt mørkere, end forligspartnerne i maj måned tilkendegav at de troede, og forudsætningerne for at skærpe kapitalvindingsskatten, der er en af de ondeste arbejdsløshedsskabere, er derfor totalt faldet bort. I denne helt ændrede situation må forligspartierne bag ved majaftalen være frit stillede til at gå ind for totalophævelse af kapitalvindingsskatten eller — som det mindre — væsentlige lempelser i denne.